

1910: EEN GRUWELIJKE MOORD IN RUMST

Zondagavond 6 maart 1910: Josephine Van Gorp, meid op de hoeve van het echtpaar Jan Huygelen - Theresia Van Camp, slaat met haar vriend een binnenweg in die loopt van de Mechelsesteenweg in Rumst naar het huis van haar meesteres in Waarloos. Plots zien ze naast de weg een lichaam liggen. Ze hebben geen lucifers bij zich om licht te maken en ze zijn bovendien van oordeel dat het een dronkaard betreft die zijn roes ligt uit te slapen. Ze slaan er verder geen acht op. Thuisgekomen vinden ze daar de drie stiefkinderen van Theresia en een vriend des huizes, Frans Aerts. De meid is verwonderd dat haar meesteres nog niet thuis is, want zij is die middag vertrokken om naar de dokter in Rumst te gaan. Ze denken opnieuw aan het lichaam naast de weg en keren terug. Daar vinden ze, op de grens van Rumst en Waarloos, de levenloze Theresia Van Camp, de hals overgesneden en met een messteek in de borst.

Theresia Van Camp werd in 1866 geboren in Waarloos. Ze was de dochter van welstellende landbouwers. In 1897 huwde ze met Jan De Vos. Dit huwelijk bleef kinderloos en er werd verteld dat het allerm minst probleemloos verliep. Jan overleed al in 1898 en er deden geruchten de ronde dat hij zelfmoord zou hebben gepleegd. Vermits Theresia zeer welstellend was en naast een aanzienlijke som geld ook een aantal huizen bezat, was ze een gegeerde partij. Eén van haar huizen werd gehuurd door een weduwnaar met drie kinderen, Jan Huygelen. Theresia kwam daar regelmatig de huur ontvangen en er ontstonden trouwplannen. Het huwelijk vond plaats in 1907, slechts 2 maanden na het overlijden van de eerste vrouw van Jan, Joanna Maria Van Onckelen. Al vlug stopte Jan met werken en werd hij een regelmatig cafébezoeker. Ook dit huwelijk verliep dus allesbehalve rooskleurig.

De Slijkenhoeve in Rumst

Terug naar zondag 6 maart 1910. Theresia klaagt 's morgens tegen haar man dat ze zich ziek voelt en ze besluit met de stoomtram naar Rumst te gaan om dokter Haesaerts te raadplegen. Die schrijft haar pillen en een drankje voor. Na het doktersbezoek begeeft ze zich naar de kerk en daarna gaat ze op bezoek bij een familielid, de weduwe Somers, die op de Slijkenhoeve woont. Deze hoeve is maar een kwartier gaan van de hoeve van Theresia. Even voor halfzeven 's avonds verlaat ze de hoeve en stapt ze in de richting van haar huis.

Bij het vinden van het lichaam wordt onmiddellijk de veldwachter verwittigd. Die laat de echtgenoot opsporen. Rond middernacht komt deze thuis. Hij vertelt dat hij het bericht van de misdaad gehoord heeft in het café aan het station van Waarloos. Aan de moord is duidelijk een vechtpartij voorafgegaan, want Theresia houdt in haar hand een aantal haren (hoogstwaarschijnlijk van de moordenaar) geklemd. De rijkswachters van Kontich en Boom komen nog dezelfde nacht ter plaatse. Jan Huygelen wordt onmiddellijk als verdachte beschouwd en wordt ondervraagd naar zijn doen en laten die dag. Hij verklaart naar de carnavalstoet in Willebroek te zijn geweest. Daarna is hij naar Boom afgezakt. Naar eigen zeggen zou hij zich rond 19 uur (het waarschijnlijke uur van de moord) in een herberg te Boom hebben bevonden. Hij zou de laatste tram gemist hebben en te voet, met zijn fiets aan de hand, naar Waarloos zijn gegaan om aan het station aldaar nog een laatste glas te drinken.

Een tijdje later komt ook het parket ter plaatse: een procureur, een onderzoeksrechter, een griffier, twee wetsdokters en een landmeter. Naar sporen ter plaatse moet echter niet veel gezocht worden want het regent al een hele tijd erg hevig. Wel zijn er natuurlijk de haren in de hand van het slachtoffer. De wetsdokters gaan ervan uit dat moord is gepleegd met een mes met een lemmet van ongeveer anderhalve centimeter. Ze zijn er ook van overtuigd dat de bovenkleding van de dader heel wat bloedsporen moet bevatten. Ten slotte wordt ook vastgesteld dat het slachtoffer nog in het bezit is van een som geld en enkele juwelen op zich draagt. Een roofmoord wordt dus onwaarschijnlijk geacht.

Rumst en Waarloos staan in rep en roer. De ondervraging van Jan Huygelen wordt voortgezet. Er kleeft namelijk bloed aan zijn handen. Zijn alibi wordt onderzocht. Er zijn echter voldoende getuigen die kunnen bevestigen dat Jan zich die zondagavond rond 19 uur in een herberg in Boom bevond. Het bloed aan zijn handen is er gekomen omdat hij in dronken toestand met zijn fiets is gevallen. Hij valt dus af als verdachte. Een getuige komt zich melden. Hij heeft rond het uur van de moord en in de nabijheid van de plaats van de misdaad een schreeuw gehoord. Er wordt nu gedacht aan een tweede verdachte, een man die kort daarvoor nog slaags is geweest met de gendarmen en de dag van de moord in Rumst en omgeving is gezien, maar die sindsdien spoorloos is. De onderzoeksrechter vaardigt een opsporingsbericht uit. En daarna... loopt het onderzoek vast. De onderzoeksrechter looft een beloning van duizend frank uit voor wie nuttige inlichtingen kan verschaffen.

We zijn vijf maanden later, half augustus 1910. De tweede verdachte wordt opgepakt: het is een stroper zonder vaste woonplaats. Hij was gevlucht naar Frankrijk, naar eigen zeggen omdat hij vermoedde verdacht te worden van de moord. Er wordt een scheikundige bijgehaald om de haren van de verdachte te vergelijken met die in de hand van het slachtoffer. Maar er is geen overeenkomst. En bovendien kan ook deze man een sluitend alibi voor de avond van de moord voorleggen. Zo loopt dan het onderzoek helemaal en definitief vast. De moord is nooit opgelost.

Nu zou dit een typische "cold case" zijn, een onopgeloste zaak, die men met de nieuwste technologieën zoals DNA-onderzoek, toch tot een oplossing zou kunnen brengen. Maar een feit van meer dan 100 jaar geleden zal allicht voor altijd in de archieven opgeborgen blijven.

Geraadpleegde bronnen

- De archieven van "Gazet van Antwerpen" en van "Het Handelsblad van Antwerpen"
- De parochieregisters, de bevolkingsboeken en de burgerlijke stand van Waarloos
- Huygelen, C. (1995), *Familie Huygelen, vijf eeuwen in en rond de Rupelstreek*. Huldenberg, persoonlijke uitgave

Willy Wuyts

Maria Theresia van Camp werd geboren in Waarloos op 23 februari 1866 als dochter van Petrus Joannes en van Anna Catharina Huygelen. Ze was de jongste van 3 kinderen. Ze had een broer, Petrus Joannes, en een zuster, Anna Maria.

Jan Huygelen werd geboren in Rumst op 23 november 1872 als zoon van Josephus en Maria Frans. Hij was weduwnaar van Joanna Maria Van Onckelen met wie hij in 1897 was gehuwd. Ze hadden 7 kinderen van wie er 4 zeer jong stierven.

Dokter Haesaerts: In Rumst waren toen vader Willem August en zoon Lucien Haesaerts als geneesheer actief. Zij hadden hun praktijk in de Kerkstraat, waar vader Willem August "Villa De Locht" had laten bouwen. De weg van Maria Theresia Van Camp naar huis verliep via de Doelhaagstraat, tot op de Hoge Meentocht, vervolgens via de Slijkenhoefstraat en de Mechelsesteenweg naar Waarloos.

Op de Slijkenhoeve woonde de weduwe Somers. De zuster van Maria Theresia Van Camp, Anna Maria, was in 1890 gehuwd met Egidius Frans en het echtpaar woonde op de hoeve. Anna Maria overleed echter in 1896 in het kraambed van haar vierde kind en de weduwnaar hertrouwde in 1897 met Philomena Somers. Dit echtpaar kreeg 3 kinderen. Egidius Frans overleed in 1909 en zo woonde de weduwe Somers op het ogenblik van de feiten alleen met haar 3 kinderen en 3 stiefkinderen op de hoeve. Het is dan ook niet vreemd dat Maria Theresia Van Camp nog eens langs ging bij haar "schoonzus", Philomena Somers, zo'n half jaar nadat die weduwe was geworden.